

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSBODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KOZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

A lap tulajdonos „Bácsmegyei Függetlenségi és 48-as Párt” megbízásából:
FALCIONE LAJOS.

Felolós szerkesztő:
PINTER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Múlt és jövő.

Zombor, december 30.

A letűnt esztendő véghatáránál visszatekintve a legközelebbi múltba és előre pillantva a közvetlen jövőbe, ha pesszimista szemmel vizsgálunk az eseményeket és az elébünk táruló perspektívát, bizonyára csüggedten és borongó lélekkel ismételnők a költő szomorú mondását: „Múltadban nincs öröm, jövődben nincs remény, hanyatló szép hazám, miattad vérzem én.”

De mi megtaláljuk az elmúlt év történetében a megnyugtató és vigasztaló momentumokat, s megtaláljuk a küszöbön álló jövőben a biztató jelenségeket.

Kétségkívül leverő és megdöbbenő látvány az a kiárendált pretoriánus sereg, amely ez idő szerint megszállva tartja ezt az országot, s a galád módon birtokába kerített közhatalmat arra akarja fölhasználni, hogy vérünket és vagyonunkat idegen istenek oltárára tehesse áldozatul. Sivár és visszataszító látvány, hogy ez a mindenre kapható zsiszserahad „gondolkodás nélkül”, lelkiismeretlenül hadat visel a saját hazája legszentebb jogai és életérdekei ellen, s minden erőszakra vállalkozni kész, hogy az igaz hazafiak tiszteletreméltó, önzetlen és önfeláldozó küzdelmet sikertelenné tegye, aláaknázza és letörje.

Mikor ezeket a gyászmagyarokat látjuk és csúf erőlködésüket szemléljük, önkéntelenül eszünkbe jutnak azok a céda nőszemélyek, akik hitvány pénzért áruba bocsátják és eladják magukat. Emberileg szánalmat érzünk irántuk; mert az elesetteket és bűnösöket szánunk kell; de a társadalom erkölcsi közösségéből örökre száműzötteknek tartjuk őket.

A nemzet ellen összeesküvők nagy bűnét csak az a tudat enyhíti némileg, hogy árulásuk gyümölcstelennek és erőlködésük meddőnek bizonyult. Rosszat akartak tenni, de nem volt hozzá elég erejük. S ez az, amit a letűnt év történetében megnyugtató és vigasztaló momentumnak kell tekinteni.

Ime, ránk tört ez az elszánt, nagy sereg; ránk tört a hatalomnak rettentő

fegyvereivel és — nem boldogult. Egyetlen lépéssel se tudta előre vinni vállalt föladatának, a cézárizmus diadalának biztosítását. Hasztalan volt az óriási többség; hasztalan volt a túltengő kormányhatalom minden erőfeszítése: egyetlen katonát, egyetlen fillért se tudott megszavaztatni; s ott áll ma is üres kézzel, mint ahogy a harc kezdetén állott.

S biztató jelenség, mely a jövőből int felénk — az, hogy ennek a nemzetellenes zsoldosseregnek még csak kilátása sincs a győzelemre.

Isten kedvező kegyelméből ugyanis vannak ennek a nemzetnek még hűiiai, bátor, elszánt, önfeláldozásra kész bajnokai, akik rendíthetetlen szilárdsággal, tántoríthatatlan hűséggel és meg nem ingatható elhatározással védelmezik országunk jogait és életérdekeit. Ezek a kipróbált harcosok csodáit művelték a hazafias ellenállásnak. Egy évtized óta állanak szemben a hatalommal, mely a szuronyok millióira és a kincsek sokaságára támaszkodik. Az ő fegyverük csak a jog, törvény és igazság; vértetük a szeplőtlen hazaszeretet; ösztönzőjük a köteleességérzet; s ezzel az erkölcsi fegyvertárral, ime, mindeddig megakadályozták a nemzet megsarcolását, megakadályozták, hogy *kellő ellenérték nélkül* további áldozatokra kényszerítsenek bennünket.

Kormányok buktak, kormányok jöttek; császári kegyencek váltották föl egymást az uralomban; de mindegyik azzal a tudattal volt kénytelen távozni, hogy itt csak az „adok, hogy adj” elvével lehet boldogulni. A nemzeti követeléseket ki kell elégíteni, ha a hatalom a maga kitűzött céljait el akarja érni.

Hasztalan jött a darabont, hasztalan jött a granicsár és hasztalan jönne a katonai diktatura is; a nemzetnek meg kell adni, ami a nemzeté, akkor a császár is megkaphatja, ami a császáré. Másként — soha!

Ez a közeli jövő perspektívája. A népjogok diadalának kikerülhetetlenül és szükségképpen el kell következnie; s ez a diadal önként maga után vonja majd egész közéletünk átalakulását. A kufárok seregének pusztulnia kell a forumról, ott fenn, az ország házában is,

itt lenni, a vármegyék, a városok és községek tanacstermében is.

Ezzel a hittel, ezzel a meggyőződéssel tekintünk mi az új esztendő elé és biztatólag cseng fülünkben az Úr szózata: „Mondottam ember — küzdj és bízza bizsál!”

A kosárfonók termelő szövetkezeteiről.

(Válasz.)

A fenti cím alatt ezen lap 99. számában „M” jegy alatt egy cikk jelent meg, mely Zabik László miniszteri háziipari meghatalmazott úr működését bírálja.

Miután nevezett cikk legtöbb állítása a valótól messze eltér, igaztalanul támad, hol az elfogulatlan bíráló apostoli működést lát, de érintett közlemény a megyei háziipari ügy diskreditálására is alkalmas: szabadjon csekélységemnek, aki faluban szintén a munkásnép munkaalkalmát fokozandó egy kosárfonó-szövetkezet vezetésében részt veszek, „M” úr cikkéről szerény véleményemet elmondani.

Valótlan, hogy a bácsmegyei szövetkezetek közül egy is csődbe jutott volna. Több szövetkezet felszámolt, de csupán azért, hogy a községben levő hitelszövetkezettel egyesüljön s mint annak egyik szakosztálya folytassa működését. Ez tisztán adminisztratív okból történt azért, hogy a faluban levő azon kevés intelligens ember, akinek érzéke és készsége van népjóléti ügyekkel foglalkozni, ne kénytelenítessék a szövetkezet sokszor igen terhes ügyét külön-külön intézni, hanem két irányú működést egy könyveléssel el lehessen látni.

A „Szabadkai Kosáripár”-ral azon szövetkezet szerződött, amely előnyösnek találta ezen összeköttetést. Többben, így a martonosi szövetkezet is, nem szerződtek s nem dőltek össze a világ.

Ami pedig az „Értékesítő Központ”-ot illeti, az ellen az ügyeket ismerő ember nem szólhat semmit. Az Országos Központi Hitelszövetkezet a „Értékesítő Központ”-ot azért szervezte, hogy a termelő szövetkezetek és a vevő közönség között egy kapcsolatot létesítsen, a közvetítő kereskedelmet kizárja, s így a tejföl ne a közvetítőknél jusson, hanem a munkásoknak. Hát ez is fájhat valakinek? Persze nem mindon ember örül annak, ha a nyomort enyhítik. A szövetkezetek nem kénytelenek az „Értékesítő Szövetkezet”-nek eladni áruikat. Adhatják bárkinek, de adhatják az „Ék”-nek is.

Vezsőt sem kénytelen senki az Orsz. Közp. Hitelszövetkezet útján venni, vehet ahol akar, de miután a Központi Hitelszövetkezet sokat vesz, olcsóbban jutt az áruhoz, amit haszon nélkül ad a szövetkezeteknek tovább.

Az államsegélyeket a központ útján kapja a szövetkezet. Hogy a központ felügyel a pénz hova fordítására és az esetleges tékozlást meggátolja, az csak természetes. Hiszen a köz-

pontnak a felügyeleti joga nyugtatja meg a falusi embereket abban, hogy a szövetséget, melynek igazgatásában részt vesznek, a törvényes keretekben működik, annak könyvelése rendben megy. Ez egyik óriási előnye a központi kötelekbe tartozó szövetségeknek. Ezen központi felügyelet nélkül már régen szétronbanították volna a szövetségek 99 % -át azok, kik reszketnek akkor, mikor látják, hogy a kiszípolozott kisémbert a keresztény szeretet melegével találkozik a központi hitelszövetséget által vezetett szövetségek minden egyes vezető emberénél s ha még megmenthető, itt segítőtársakra talál, hogy ősi rögét ne kelljen jövevényeknek átengedni; ha mezei munkája elfogy ott munkát talál az év minden órájában.

Azt mondja „M” úr, hogy Galiciából kellene vesztöt hozni. Hát ez a függetlenségi elv? Az osztrák mezőgazdákknak adni a pénzt? A szövetségek ajtaja előtt áll már a vámsorompó. Nem kell az osztrák portéka, még ha olcsóbb is, mert az osztráknak adott pénzzel ez a szegény ország még szegényebb lesz. Ellenben a cikkben leszólt „Ék” a cseh és morva kosárgyarak termékeit készítették itt a mi embereinkkel és nem telik bele 6 hét, a bácskai kosarakat fogják Budapesten árusítani.

Hogy azonban a szövetségek egyenlő, *piacképes* árukat termelhessenek kell, hogy a munkavezetők egységesen legyenek kiképezve. Erre kellett a mesterképző tanfolyam. Nem kezdők lettek itt oktattva. Gyakorlott, jó részben hívatásos kosárfonók ezek a mesterek, akik egy hónapig elméleti és gyakorlati kiképzésben részesültek.

A vasútnak mentén való fűztermelés a gödrök holt földjében meg nem valósítható. E helyett minden község adjon ingyen, esetleg olcsó árért 5—10 hold földet a szövetségek használatába. Akkor lesz elég fűzessző. Ma már több községben telepítettek is.

Ezeket véltem szükségesnek megírni. Nem a Zabik L. úr, vagy a központ védelmére. Zabik annyit dolgozott és dolgozik ma is önzetlenül, hogy az ő működését, amely közismert, befektetni nem lehet. Azt a munkát senki el nem végezné, amtt ő évek óta az ügyért elvégze.

Az „Országos Központi Hitelszövetséget” ágyúkkal van körülveve. Hatalmas, százmilliószámú szöszölgök ezek, melyek hirdetik, hogy hazánk jobbja és az öntudatra ébredt nép százazrei vált-válhoz vetve dolgoznak azon, hogy szükség idején legyen honnan kölcsön kézni. Így szűnik meg a nép függése. A felkeltett takarékoság nyomán a jólét támad, amelynek szükségszerű következménye lesz az ország függetlensége.

Az Országos Központi Hitelszövetséget a kosárfonó termelő szövetségek szervezése által az Alföld szociális kérdését akarja megoldani. Munkaalkalmat ad s ezzel a szükséglet száműzi a szegényeket hajlékából.

Ez nem tetszik az „önző világnak” hiszen a szorult ember jobban „kezelhető” mint a gondolkodó, megelégedett ember. Ezért kellett Zabikot és a központot lerántani. „Megverem a pástort és elszéled a nyáj.”

Ha „M” úr csupa „önzésből” a saját igazát tovább is vitatná, jöjjön el Martonosra, majd mutatok neki 10 400 korona megrendelést, mutatok 60—80 családot, mely naponta 2—6 koronát keres és mutatok olyan kosárfonókat, akik ugyan nem tudják úgy fenni a kosarat, mint „M” úr a valótlanágok özönét összehalmazni, de fonnak olyat, nem galíciai,

de magyar vesszőből, amelynél jobbat a morva meg cseh emberek nem készítenek.

Ha magyarok vagyunk, akkor egy, a kezdet kezdetén levő ügyet, mely magyar népünket támogatja, ne diskreditáljuk, ha vádolunk, konkrét adatokkal és ne leeresztett rostélyal tegyük azt! Le az álarccal!

Scyrid József
tanító, szöv. ig.

Vidéki levelezés.

A függetlenségi párt győzelme Pacséron. Egyik pacséri elvtársunktól kaptuk a következő levelet:

Tekintetes Szerkesztő úr!

Tudatom, hogy nálunk, Pacséron a községi előjáróság választása e hó 23-án történt meg. Azt is örömmel tudatom, hogy a függetlenségiemből mungóknak átvedlett volt előjáróságból egyetlenegy sem marad meg; mind erős független érzelmű egyének választottak meg. Ámbár Arany Gusztáv és társai nagy apparátussal vonultak fel, hogy az ő embereik maradjanak meg, s a jelölésnél már-már úgy mutatkozott, hogy a főszolgabíró segítségével sikerül nekik a mi embereinket még a jelölésből is kitudni. Azonban a függetlenségi vezetők erélyes fellépésének hatása alatt a főszolgabíró úrban is felülkerült a törvény iránti tisztelet és engedte a mi embereinket is jelölni. Az előbbeni erőszakoskodásra az ellenzék azzal felelt, hogy minden állásra névszerinti szavazást kért, ami eltartott délután 1/2 4 óráig és minden emberünk neve győztesként került ki az urnából.

Azonban egy sajnálatos esetről értesítenem kell a szerkesztő urat, arról ugyanis, hogy mennyire kigúnyolják, szándékosan csúffá teszik a magyarság szupremáciáját, ha az a magyarság ellenzéki. Például nálunk a magyarság kétszer annyi, mint a szerbség. Régi megegyezés volt, hogy az öreg bíró magyar, az albíró pedig szerb legyen, így is gyakoroltuk már 20 év óta ezen állások betöltését. Azonban a múlt évi országos képviselőválasztáskor a magyarság mind függetlenségi volt, a szerbek pedig Falcione-pártiak, s állítólag Falcione azt ígérte a szerbeknek, hogy minden öhajtasukat keresztülviszi; és azóta mindig hallatszott, hogy szerb lesz az öregbíró, mert Falcione Árpád megígérte. És ez a sajnálatos esemény bekezdkezett, mert a topolyai járás új főszolgabírója három szerb egyént jelölt az első bírói állásra, dacára annak, hogy már előbb a függetlenség vezetőségnek 9 tagja bent volt és kérte egy magyar függetlenségi egyén jelölését. Mivel azonban a főszolgabíró ezt megtagadta, kénytelenek voltunk a három szerb jelölt közül választani.

A múltkor olvastam becses lapjában, hogy Zombor várost elszerbesítik. Hát Pacséron nem azt akarják, mikor a hatalom megtarthatásáért a kétszer annyi magyarságra rá oktrojálnak egy szerb bírót? A főszolgabírónak ezen eljárását a józan gondolkozású magyar polgárság elbírálására bízom.

Tisztelettel:

Egy független érzelmű polgár.

HIREK.

Gróf Zichy Nándor halála. Magyarország közéletét és a magyar katolicizmust súlyos csapás érte: hazánk alkotmányának egyik kipróbált, bátor és hű védelmezője, a vérbeli magyar főurak egyik legkimagaslóbb alakja, s a katolikus egyház egyik erős oszlopa,

gróf Zichy Nándor, elköltözött az élők sorából. A nagy időt élt aggastyán kora ifjúságától fogva utolsó leheletéig a jó hazafiak közé tartozott, aminek ékesenszóla bizonyására az, hogy az elnyomatás napjaiban, bátor szókimondásáért, börtönbe vetette, s címeitől, rangjától és vagyonától megfosztotta az önkényuralom. Szabadságát, rangját és vagyonát visszakapta ugyan, de hű fia maradt hazájának és udvari kégyért — amelyet pedig pazar kézzel árasztottak reá — becsületes meggyőződését fajszeretetéért és nemzetéhez való ragaszkodását soha meg nem tagadta. A politikában a konzervatív irányzatot és egyházi dolgokban a katolikus felekezeti érdekeit képviselte, de még ellenfelei is elismeréssel hajoltak meg előtte, mert mindenki tudta, hogy magatartása tiszteletreméltó talapzaton, a tiszta és komoly meggyőződésen, s a hithűségen nyugszik. Halálának hírére őszinte részvételt fogadta, s emlékéért kegyelettel megőrzi, párt- és valláskülönbség nélkül, az egész magyar társadalom.

Városi közgyűlés volt december 30-án, szombaton délután. Az arról szóló tudósítást lapunk jövő számában hozzuk.

A Bácskaék kirohanása. A *Bácska* hasábjain megszólalt a rossz lelkiismeret és az együgyűség. A mungó urak a legutóbbi obstinár-választás alkalmából két cikkelyben rontanak nekünk, s úgy beszélnek, mintha mi cselekedtük volna azt a sok impertinenciát, amit a Hauke-Nikolics konzorcium elkövetett. Az egyik cikkelyre, amely „— i —” aláírást visel és igazságtalan szubjektivitással vádol bennünket, mindössze annyi a mondanivalónk, hogy: „bagoly mondja a galambnak, hogy — nagyfejű.” A másik cikkely pedig, amely — á — aláírással jelent meg s egyebek között minket vádol „terrorizmus-”sal erőszakoskodással s hasonló mungó-virtuskodással és *hatóságilag föllépést* (!) sürget ellenünk — annyi neveléses bornirtságot tartalmaz, hogy igazán nem érdemes foglalkozni vele: Csak azt csodáljuk, hogy a *Bácska* ezt a sületlenséget kiadta. De ha már kénytelen volt vele, akkor legalább nevezte volna nevén a cikkirót és az — á — betű elé tette volna oda az „— i —” betűt is. Vagy arra számított talán, hogy a hangjáról ugyis fölismerik az ipszét? Annyi bizonyos, hogy aki a XX-ik században arról beszél, hogy a *sajtóbeli agitációt hatóságilag kell megakadályozni*, annak az oroszlanbőr alatt is fölismerik a — füles mivoltát.

Uj t. szolgabíró. A vármegye főispánja Fischer Sándor zentai közig. gyakornokot kinevezte t. szolgabírónak.

Uj jogtudor. Arató Andor végzett jogászt a kolozsvári egyetemen a jogtudományok doktorává avatták föl.

Kaszinó bál. A zombori polgári kaszinó egyesület január 20-án, a saját helyiségében, zártkörű bálát rendez. A meghívók szétküldése már folyamatban van.

Eljegyzés. Bohus Elemér városi hivatalnok eljegyezte Maison Margit kiasasszonyt.

Halálozás. Mély részvétellel vettük a gyászos hírt, hogy Horváth Mihály nemesmiliticsi földbirtokos, az ottani Hitelszövetséget igazgatósági tagja, aki régebben Nemesmilitics kapitánya volt, dec. 27-én, éjjel 1 órakor, élete 73-ik évében elhunyt. Temetése, melyen tisztelőinek nagy serege vett részt, karácsony első napján, délután 2 órakor ment végbe. A megboldogult érdemes férfiuban Vujevich Simon földbirtokos, a nemesmiliticsi függetlenségi és 48-as párt népszerű vezére, s a Bácsmezei függetlenségi és 48-as párt egyik kiváló oszlopos tagja, apósát gyászolja.

Halálozás. Özv. Mihajlovitsné szül. Jójkits Mileva, Mihajlovits István zombori gyógyszerész édesanyja, december 24-én, élete 64-ik évében, elhunyt.

Eljegyzések. Vidákovits János vármegyei tisztviselő eljegyezte Schnur Mariskát, Schnur Lajos városi bizottsági tag leányát Wiener Rezső pedig jegyet váltott Reiszner Micivel.

Szűcs Ervin tragédiája. Még a nyáron történt, hogy Szűcs Ede Ervin volt zombori mérnököt, nagyobb összegekről szóló hamis váltók forgalomba hozása miatt, Szabadkán letartóztatták. A szerencsétlen emberen a vizsgálati fogságban az elmezavar tünetei mutatkoztak; minek következtében a bíróság Budapestre szállította a megfigyelő intézetbe.

Helyreigazítás. Hirt adtunk a minap arról, hogy Spitzer Zoltán m. kir. pénzügyi fogalmazó, aki egyszersmind az ujságírásban kollegánk, Miskolcra a zombori pénzügyigazgatóságához helyeztetett át. Illetékes helyről utólagosan arra figyelmeztettek bennünket, hogy a kérdéses közleményünkben tévesen volt Spitzer Zoltán „a miskolci pénzügyigazgatóság kataszteri biztosá"-nak feltüntetve, mert ő m. kir. pénzügyi fogalmazó és földadónyilvántartási ügyosztály-vezető; amit helyreigazításképpen kétszeggel közlünk.

A zombori kaszinó-dalárda szilveszterestéje. A zombori kaszinó-egyleti dalárda Csavojác János hegedűművész és özv. Wolf Vendelné urasszony közreműködésével 1911. évi december hó 31-én rendezte a kaszinóegylet összes termeiben táncos és tombolával egybekötött II. alapszabályszerű dalestélyét, a következő műsorral: 1. Révfy G. Rendületlenül. Férfikar. 2. Hubay. Scénes de la Csárda. Hegedűn előadja Csavojác János úr, zongorán kíséri Mayer Maca urleány. 3. Erkel F. Borda. Bánk-Bán c. operából. Vegyeskar, zongorán kíséri özv. Wolff Vendelné urasszony. 4. Mendelssohn. Madarak bucsuja. Éneklők Hauke Piroška és Wolff Elly urleányok, zongorán kíséri Kaczvinszky Pál. 5. Wagner. Wolfram ábrándja. Tanhäuser operából. Éneklők Marschall Béla, zongorán kíséri Tomcsányi A. 6. Lányi E. A mi nótánk Férfikar. Éjfélkor tombola. Belépőjegyek 2 koronájával este a pénztárnál válthatók. Pártoló tagok belépőjegyűl a tagsági jegy 2-ik szelvénye szolgál. A tombola tárgyak megtekinthetők Spitzer Sándor divatruházában. Kezdeté este 8 órakor.

A ki gyomrát és emésztését elhanyagolja, százféle betegségnek teszi ki magát. Azért minden embernek önmaga iránt való legelső kötelessége, hogy a legkisebb gyomorrontásnál vagy jelentkező bélműködési zavaroknál, ezeknek rendbehozataláról gondoskodik. Ennek egyetlen célravezető módja, ha megbízható hashajtószer útján az emésztő-csatorna alapos kitisztításáról gondoskodunk. Báró dr. Korányi Frigyes, fővárosi egyetemi tanár, az országos igazságügyi orvostanács elnöke, igazolja, hogy „a természetes Ferencz József-keserűvíznek már kis mennyiségben véve is rövid idő alatt minden kellemtelen melléktünet nélkül biztos hatása van.“ Óriási előnye, hogy enyhe íze miatt a valódi Ferencz József-keserűvizet kényes ízlésű nők és gyermekek, valamint gyöngygyomrú öreg emberek is szívesen megisszák. Olyan helyekre, ahol nem kapható, a Ferencz-József-keserűvíz szétküldési igazgatósága Budapestről közvetlenül szállít.

Házasság. Dr. Dosszer Keresztély orvos dec. 28-án tartotta esküvőjét Csermetics Mariskával. A násznagyi tisztet a vőlegény részéről Ertl János orsz. képviselő, a menyasszony részéről pedig Osuczka Lajos m. kir. posta és távirat főtiszt töltötte be.

Műkedvelő előadás Bezdánban. Mint értesülünk, a bezdáni ifjuság 1911. évi dec. hó 31-én, Szilveszter-napján, Bezdánon, Nagy Mihály-féle vendéglő összes helyiségeiben, az „Önkéntes Tűzoltótestület“ rendelkezési alapja javára táncos egybekötött zártkörű műkedvelői előadást rendez, mely alkalommal színre kerül: „Amit az erdő mesél“ című népszínmű.

Időjóslás. A „Meteor“ jóslása szerint januárius havának kritikus napjai a következők: 3., 4., 9., 10., 11., 14., 16., 18., 20., 21., 27., 28., 29.; amelyek közül a legerősebb hatásúak: a 4-iki, csapadékos, a 14-iki, hideg, viharos, a 18-iki változó és a 28-iki, hideg jelleggel.

Paraszt becsület. Probojcsevic Iván korcsmájában Karácsony más napján vígan jártak a koló táncot a zombori bunyevác legények és leányok. Bencsetics Péro volt a koló gazda. Varga Jozsó legény ember legyes kedni kezdett a Bencsetics szive választottjával, László Maca leányzóval. A leány visszautasította a tolakodó kézzelfogható udvarlását, a miért az háromszor arcul vágta a leányt; kinek védelmére Bencsetics sietett, de már későn volt, mert a leány már megvolt szegényítve. Bencsetics megfenyegette a heves véré Vargát és ezzel egyenlőre befejezést nyert az incidens. Később ivás közben Varga kihívta az udvarra Bencsetics egy szóra és kérdőre vont a fenyegetéseért — majd szóváltás közben előrántotta bicskáját és hátra szúrta Bencsetics Pérot. Ez sem volt rest, — kést rántott és markolatig úgy a hátába dőfte a kést Vargának, hogy a beékelt kést nem bírták kihúzni a hátából. Mindkét súlyos sebesültet lepedőbe vitték lakásukra.

Talált tárgyak. A rendőrhatalóság ez uton is közhírré teszi, hogy mint talált tárgy, egy tambura és egy sötét sárga vizsla van a rendőrségnél. Tulajdonosuk jelentkezék a rendőrkapitányi hivatalban.

Színház.

Az utolsó referádánk óta lezajlott színi előadások általánosságban megfeleltek a várakozásnak. A karácsony ünnepi hangulata talán színészeinket is ambícióra sarkalta, avagy a kritika szemüvege volt rózsaszínű; nem döntjük el.

Szombaton Lehár ismert jó operettje, a **Drótostot** került színre kitűnő előadásban. Pfeifferkorn hálás szerepét természetes humorral, ügyesen játszotta meg Rónai, kár hogy az énekszámok rekedtsége miatt elmaradtak. Zsuzsika szerepében Szentgyörgyi Lenke pompás alakítást nyújtott; ezáltal énekhangja is kitűnően érvényesült a partitúra mesteri betanulása folytán. Békefi tenorja ismét élvezetes volt, B. Koppán Margit, Szigeti, Mezei s a többi szereplő, úgy a karszemélyzet derekasan megállták helyüket. Több ilyen előadást kérünk.

Vasárnap, hétfőn és kedden **A ezred apja, A cigány** és a **Cigányszerelem** kerültek a délutáni előadások színre, hétfőn este **Luxemburg grófja**-t játszották. Ez az előadás már alatta állott művészi nívó szempontjából a szombatinak. Első sorban a karszemélyzet volt gyengébb; kellő betanulás hiánya — avagy figyelmetlenség folytán sokszor hamisan intonált. A címszerepben Békefi tökéletes volt, úgy játéka, mint ének tekintetében. Szentgyörgyi Juliette szerepében megszokott eleganciával és sikkesen játszott, művészi tánca az énekrészletek gyengeségét ellensúlyozta. Angela szerepében viszont V. Márkus Angela szép koloratúrája nyújtott kárpótlást a kevésbé plasztikus játéka és előírásellenes toilletjeért. Szigeti Bandi, M. Tolnai Juliska jók voltak.

Kedden Tolsztoj utolsó színműve, **Az élő halott** került bemutatóra — ugyanezt pénteken megismételték. Egy önmagával és az élettel meghasonlott ember tragédiáját megrázó színekkel ecseteli a nagy orosz író. A cselekmény vékony szálakból van szöve, inkább megkapó novellatéma, mint színmű-cselekmény, ezért maradandó színpadi sikert nem is képes elérni. A darab kellő betanulás nélkül ment, minek jellemzésére csak azt hozzuk fel, hogy még a második előadás is inkább a sugó, mint a szereplők arattak sikert. Vécsey Ilona (Liza) a szerptudás tekintetében is dicséretes kivétel volt, úgy szerepének fel-fogása, mint az egyes jeleneteknek megrázó drámai erővel való ábrázolása művészi volt. Magas Béla (Protassov Fedor) alakítása — a mennyire szereptudása lehetővé tette — jó volt. — Kisebb szerepekben Javor Aranka, Szalóki Zoltán és Czobor Gyula megfeleltek. B. Koppán Margit szépen táncolt és énekelt és a mélabus zené szépségeit drámai erővel domborította ki.

Szardán Sardou és Najac pompás vígjátéka. **Váljunk el** ment gördülékeny jó előadásban. Magas Béla, Javor Aranka igen jók voltak. Piliy Lajos az ostoba házibarátság szerepében tűzött. Egyébként a darab jól ment. Csütörtökön a **Vig özvegy** került színre jó előadásban Szentgyörgyi Lenke, V. Márkus Angela, Békefi igen jók voltak. Bösörmenyi Rosillon nehéz énekpartiját nem győzte hanqgal. A többiek — valamint a kar is — megfeleltek.

T.

Szerkesztői üzenet:

Ujverbászi. A cikk legközelebb jönni fog.

HIRDETÉSEK.

Eladó

egy üzemben levő 10 lóerejű benzin motoros daráló.

Megtekinthető a Szerb-temető-utca 2. számú házban Czveits Milán tulajdonosnál.

Bor eladás!

Kitűnő borok, 5 liter vételnél, siller 36 kr., fehér 40 kr. literje adózva. Kapható:

Hoffmann István

185 fűszerkereskedésében 4-3 Zombor, Rókus-utca 20. szám.

Gyümölcs és műkertészet.

Báthory György zombori lakos, gyümölcs- és műkertész (Basa-utca, Hungária vendéglő) ajánkozik gyümölcs-kertek megalkotására, virág- és díszkertek berendezésére, s minden a gyümölcs és műkertészet körébe tartozó vállalkozásra, valamint a szőlőművelés, oltás és kezelés körébe tartozó összes teendőkre. — A tisztelt közönség bizalmát pontos és szakszerű munkával fogja viszonzni.

172 * - 9

A
SALVATOR
sósorszesz

a legerősebb, legkedveltebb és a leghathatósabb, mert üdít, gyógyít és desinficiál.

Kapható mindenütt!

Ára 44 fill., 1 kor. 10 fill. és 2 kor. 20 fill.

Fő- és szétküldési raktár:
Sávva ör. áruháza, r. t. Selmecbánya

Bicska kizárólagos képviselője:
Friedmann Lajos,
Zombor.

190-52-2 kereskedelmi ügynökreig

10973/1911. tkvi szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A zombori kir. tszék, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Mayer Nándor Zombor János örökösei végrehajtást szenvedő eleni 118 kor. 30 fill. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a zombor kir. törvszék (és a kir. járásbíró) területén lévő, Zombor, sz. kir. város területén fekvő a zombori 731. sz. betétben A. I. 1—2 sorsz. 1541 és 1542. hrsz. 310. öi. sz. 1045. □-öles ingatlanból néhai Zombor János fele részben megilletett jutalekra 820 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte.

Az 1912. évi január hó 11 napján d. e. 11 órakor a kir. törvszék árverési helyiségében — megtartandó nyilvános árverésen ezen ingatlan az árverési hirdetményben megállapított kikiáltási ár 2/3-ánál — alacsonyabb áron az árverésen el nem adható.

Ha a kikiáltási ár fokozatos leszállítása következtében a legalacsonyabb árt elérő ígért nem tétetik, a kiküldött az árverést felfüggeszti.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én. 3333. szám alatt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár % -a szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyan annyi % -ig kiegészíteni. — Ha ennek a kötelezettségének eleget nem tesz ígérete figyelmen kívül marad és az árverésen, melyet haladéktalanul folytatni kell, többé részt nem vehet.

A kincstár, mint árverelő bánatpénzt letenni nem köteles. Nem kötelesek bánatpénzt letenni az 1889. évi XXX. t. c. 10 §-ának 2-ik bekezdése alapján adómentes záloglevelek kibocsátására jogosított és Budapesten székelő részvénytársaságok és szövetkezetek, valamint az 1895. évi XXIII. t. c. alapján alakult Központi Hitelszövetkezet, a javukra zálogjoggal megterhelt ingatlan elárverezésénél. Abban az esetben melyben az árverelő a törvény értel-

mében a bánatpénzt elveszti, a bánatpénz letétele alól felmentett árverelő a telekkönyvi hatóság felhívásának kézhez vételétől nyolc (8) nap alatt a bánatpénznek megfelelő összeget bírói letétbe helyezni köteles.

Zombor, 1911. évi október hó 26-án, Radány Péter s. k. kir. törvszéki bíró.

A kiadmány hitelül:

Weber,

telekkönyvvezető.

193-1-1

10985/1911. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. trvszék, mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Szörper Erzsébet néhai Drum János örökösei végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvszék. (és a kir. járásbíró) területén lévő Ószivác község területén fekvő a néhai Drum János (nős Hagenberger Margittal) nevéen álló s az ószivaci 352. sz. betétben A + 1 sor. 3718 hrsz. 827 □ öles szőlőre 420 kor. kikiáltási árban, — és az u. o. betétben A. I. 1 sor. 5907/2—b. hrsz. 1 hold 753 □ ölyni szántóra 976 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte.

Az 1912. évi január hó 16. napján d. e. 9 órakor az Ószivác községhezánál megtartandó nyilvános árverésen ezen ingatlan az árverési hirdetményben megállapított kikiáltási ár 2/3-ánál — alacsonyabb áron az árverésen el nem adható.

Ha a kikiáltási ár fokozatos leszállítása következtében a legalacsonyabb árt elérő ígértet nem tétetik, a kiküldött az árverést felfüggeszti.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár % -a szerint megállapított bánatpénzt az általa

ígért ár ugyanannyi % -ig kiegészíteni. Ha ennek a kötelezettségének eleget nem tesz, ígérete figyelmen kívül marad és az árverésben, melyet haladéktalanul folytatni kell, többé részt nem vehet.

A kincstár, mint árverelő, bánatpénzt letenni nem köteles. Nem kötelesek bánatpénzt letenni az 1889. XXX. t. c. 10. §-ának második bekezdése alapján adómentes záloglevelek kibocsátására jogosított és Budapesten székelő részvénytársaságok és szövetkezetek, valamint az 1893. XXIII. t. c. alapján alakult központi hitelszövetkezet a javukra zálogjoggal megterhelt ingatlan elárverezésénél. Abban az esetben, amelyben az árverelő a törvény értelmében a bánatpénzt elveszti, a bánatpénz letétele alól fölmentett árverelő a tkvi hatóság felhívásának kézhezvételtől nyolc nap alatt a bánatpénznek megfelelő összeget bírói letétbe helyezni köteles.

Zombor, 1911. évi október hó 26-án, Radány Péter s. k., kir. törvényszéki bíró.

A kiadmány hitelül:

Weber,

kir. telekkönyvvezető.

192-1-1

Hirdetmény.

Értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy a nagy kereslet folytán raktárunkból kifogyott **l-ma száraz**

bükk- és eser-hasábfa

megérkezett

és a tisztelt vevőközönség részére ismét rendelkezésre áll.

Amidőn az igen tisztelt vevőinket pontos, gyors és előzékeny kiszolgálásunkról biztosítjuk, maradtunk

kiváló tisztelettel:

Első Zombori Favágó Vállalat**és Tűzifa-Kereskedés,**

Flórián-utca,

Vukicsevits Boskó szőlőtelepén.

186-2-2

MEGLEPETÉSSZERŰ! OLCSÓ BÚTOROK

és a legmagasabb igényeknek megfelelő

lakás-berendezések

állandó nagy raktára

A ZOMBORI BÚTOR-IPAROSOK ÁRÚCSARNOKÁBAN

188

Rákóci-út.

ZOMBORBAN.

Rákóci-út.

*—2